

Title :	ขี้สับที่ลูกขี้สับ (ตอนที่ 21) สักใบที่ป่าไผ่ หน่อไม้ผุดขึ้นดิน
Subject Heading 1 :	
Subject Heading 2 :	
Source :	คุณลิขิต
Date :	ช่วง ๓๓๓ ๖๖ 1 พฤษภาคม ๒๕๖๓ ๖๖๖๖

สปดาห์นี้จะขอกล่าวถึงลูก
กตัญญูคนที่ยี่สิบเอ็ดใน
ตำนานยี่สิบสี่ลูกกตัญญูของจีน ซึ่งก็
คือ เมิ่งจง คนในสมัยสามก๊ก ตำนาน
เรื่องนี้มีชื่อเรียกว่า “รำไห่ที่ป่าไผ่
หน่อไม้ผุดขึ้นดิน” (哭竹生
笋 kū zhú shēng sǔn
คู จู๋ เซิง สุน)

孟宗是三国时期人。

孟宗是三國時期人。

Mèng Zōng shì Sānguó shíqī rén.

เมิ่งจง ฉื่อ ซันกั๋ว ฉือซี เหริน

เมิ่งจงเป็นคนสมัยสามก๊ก

ตอนเป็นเด็ก พ่อแม่เลี้ยงดูเราให้เติบโตใหญ่
แต่เมื่อคราวพ่อแม่แก่ตัวลง ก็หวังว่าจะได้ฝากผี
ฝากไข้ไว้กับลูก โดยเฉพาะยามเจ็บไข้ได้ป่วย เรื่อง
ราวความกตัญญูของเมิ่งจงน่าจะเป็นตัวอย่าง
ของลูกกตัญญูในด้านนี้ได้ดี เรื่องราวมีอยู่ว่า พ่อ
ของเมิ่งจงเสียชีวิตตั้งแต่เขายังเด็ก ดังนั้นเขาจึง
ใช้ชีวิตอยู่กับแม่ตามลำพังมาโดยตลอด

母亲年老病重。

母親年老病重。

M ŭqīn nián lǎo bìng zhòng.

หมู่ชิน เหนียน เหล่า ปิ่ง จิ่ง.

แม่อายุมากและป่วยหนัก

เมิ่งจงพาแม่ไปหาหมอเพื่อรักษาโรค หมอ

แนะนำให้นำหน่อไม้สดมาต้มแกงจืดแล้วให้แม่
ทานก็จะหายดี แต่เนื่องจากตอนนั้นเป็นฤดูหนาว
อากาศหนาวจัด ไม่ว่าที่ใดก็ไม่มียอดหน่อไม้สด
เลย เมิ่งจงกังวลใจเป็นอย่างมาก พยายามหาวิธี
ช่วยแม่ แต่สุดท้ายเขาก็จนปัญญา ทำอะไรไม่ถูก
จึงวิ่งเข้าไปในป่าไผ่ตามลำพัง พอหมดแรงเขาก็
ยืนพึ่งต้นไม้แล้วก็ร้องไห้ ทันใดนั้น เขาก็ได้ยิน
เสียงพื้นดินแตกเป็นรอย แล้วก็เห็นยอดหน่อไม้
สดผุดขึ้นมาจากดินเป็นจำนวนมาก

孟宗大喜，采回做汤。

孟宗大喜，采回做汤。

Mèng Zōng dà xǐ,cǎi huí zuò tāng.

เมิ่งจง ด้า สี, ไผ่ หุย จั้ว ทัง.

เมิ่งจงดีใจมาก รีบเด็ดเอากลับไปต้มแกง

และก็เป็นไปตามคาด หลังจากที่แม่ได้ทาน

แกงจืดหน่อไม้สดแล้ว อากาศป่วยก็หายเป็น

ปกติ สุขภาพกลับมาแข็งแรงตามเดิม

ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีนสิรินธร
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง